

[Agerschau]

ger at invadere grisenes hus for at spise dem. Forskellen er blot, at indenrigsministeren har mere held med sig, end ulven har. Det er faktisk lykkedes at få spist en pæn portion af det kommunale selvstyre, det selvstyre, som partiet venstre ellers ved højtidelige lejligheder og under valgkampe hylder med megen patos.

Indenrigsministeren nærer en grænseløs mistillid til kommunernes evne til at varetage økonomien på den måde, som indenrigsministeren mener den skal varetages på, en mistillid, der egentlig er utrolig i betragtning af, hvor fromt kommunerne i virkeligheden har taget imod indenrigsministerens hidtidige piskeslag.

Regeringen vil med dette lovforslag binde 2 mia kr. af kommunernes penge, som man angiveligt har regnet sig frem til i forøget likviditet. Jeg vil nu hellere kalde det sjusset sig frem til, og jeg vil i den forbindelse fremdrage en skrivelse fra Gladsaxe kommune, der gør opmærksom på, at man har beregnet Gladsaxe kommunes likvide beholdning til at være 207 mill. kr., mens den faktisk er 155 mill. kr. Gladsaxe kommune har også henvendt sig til indenrigsministeriet og gjort opmærksom på, at den beregningsmetode, der er anvendt, foruden mange tilfældige fejl også vil indeholde systematiske fejl. Det regner jeg med at indenrigsministeren vil kommentere i sit indlæg i dag.

Hvorfor vil ministeren inddrage disse beløb? Det er, fordi ministeren ikke stoler på kommunerne. Hun er bange for, at de vil give sig til at rutte med pengene. Derfor er det staten, der skal passe på dem. Det kan man efter ministerens opfattelse ikke betro kommunerne.

For at sminke, hvad det drejer sig om, begrundes indgrebet med, at kommunerne har haft en såkaldt ekstra gevinst som følge af mindre løn- og prisstigninger og flere skatteindtægter. Det er ikke kommunernes skyld, siger ministeren, men regeringens. Så det er hende, der skal passe på pengene.

Det er et tyndt lag let gennemskuelig fernis, for man kunne aldrig forestille sig denne begrundelse vendt den anden vej rundt, f.eks.: nu vil vi give større statstilskud til kommunerne, for de har ikke regnet med så store løn- og prisstigninger.

Eller et andet eksempel: skatteindtægterne blev mindre i kommunerne, så nu vil staten forære kommunerne en ekstra pose penge.

Det kunne ministeren aldrig nogen sinde finde på, og det fortæller klart, hvad den egentlige hensigt er. Det er indenrigsministeren, der enevældigt skal bestemme. Basta. Det er SF naturligvis imod.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne til indledning sige, at jeg for så vidt godt forstår hr. Henning Rasmussens bemærkninger om, at det kan virke vanskeligt og utilfredsstillende at skulle diskutere disse lovforslag, både dette og det følgende, hvis indholdet af lovforslagene på ny er til forhandling mellem regeringen og kommunerne. Men det skal ikke overskygge den glæde, vi i øvrigt har i det radikale venstre over, at indenrigsministeren har optaget nye forhandlinger med kommunerne og amtskommunerne.

Det har været vort bud i denne sag, da vi blev præsenteret for regeringens overvejelser, at man skulle søge at opnå en frivillig aftale med kommunerne. Vi har lagt stor vægt på den fremgangsmåde, fordi der er en lang og god tradition for, at det er muligt at indgå aftaler med kommunerne og at være sikker på, at de overholder dem, og den tradition har vi gerne villet værne om og føre videre. Det forudsætter naturligvis, at kommunerne selv er indstillet på at indgå frivillige aftaler. Derfor er det glædeligt, at vi kan konstatere i dag, at der nu er genoptaget forhandlinger om disse spørgsmål.

I det radikale venstre er vi enige med regeringen i, at det er vigtigt at fastholde målsætningen i den overordnede økonomiske politik. Vi vil ikke være med til at slå de resultater i stykker, som vi nu har opnået i den foreløbige 2-årige periode. Det er jo ingen hemmelighed, at med den udvidelse af likviditeten, som er sket i kommunerne – og det skal man selvfølgelig glæde sig over – kunne man løbe den risiko at belaste samfundsøkonomien, hvis denne likviditetsforøgelse medførte et øget enten offentligt eller privat forbrug. Men i de spørgsmål mener jeg ikke at staten og kommunerne er modparter. Tværtimod har de en fundamental fælles interesse i at sikre balancen i økonomien, og derfor har vi også hele tiden troet på, at det ville